

॥ श्रीजिनाय नमः ॥
 (सान्वयगूर्जरभाषांतरसहीतं च)
॥ श्रीसुरसेनमहासेनचरित्रम् ॥

(मूलकर्ता—वर्धमानसूरी)

अन्वय सहीत भाषांतर कर्ता तथा छायावी प्रसिद्ध करनार पंडित हीरालाल हंसराज.
 आ ग्रंथना अन्वय तथा भाषांतरना प्रसिद्ध कर्ताए सर्व हक स्वाधिन राख्या छे.

सने १९२९.

मूल्य रु. ०—८—०

सं. १९८५.

Printed at Jain Bhaskaroday Printing Press—JAMNAGAR.

सूरसेन

चरित्रं

॥ १ ॥

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ अथ श्रीसूरसेनमहासेनचरित्रं प्रारभ्यते ॥

(मूलकर्ता—श्रीवर्धमानसूरिः)

अन्वय सहित गुजराती भाषांतर कर्ता पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज (जामनगरवाळा)

रौद्रार्तधी—शस्त्रदान—पापशिक्षा—प्रमादिताः । अनर्थदण्डस्तद्व्यागः स्यात्तृतीयं गुणव्रतम् ॥ १ ॥

अन्वयः—रौद्र आर्त धी शस्त्र दान पाप शिक्षा प्रमादिताः, अनर्थ दंडः, तत् त्यागः तृतीयं गुण व्रतं स्यात्. ॥ १ ॥

अर्थः—रौद्रध्यान, आर्तध्यान, शस्त्रो आपवां, अने पापकार्योनो उपदेश, तथा प्रमादपणुं, ए अनर्थ दंड छे, तेओनो जे त्याग करवो, ते त्रीजुं गुणव्रत कहेवाय. ॥ १ ॥

अनर्थदण्डवीरामव्रतधोरा सहोदयम् । लभन्ते शुभसंभारभासुराः सूरसेनवत् ॥ २ ॥

अन्वयः—अनर्थ दंड वीराम व्रत धीराः, शुभ संभार भासुराः सूरसेनवत् सहोदयं लभन्ते. ॥ २ ॥

सान्त्व

भाषांतर

॥ १ ॥

સૂરસેન
ચરિત્ર
॥ ૨ ॥

અર્થ:—અનર્થદંડવિરમણ નામના વ્રતનું (પાલન કરવામાં) ધૈર્યવાળા, તથા પુણ્યના સમૂહથી દેદીપ્યમાન થયેલા મનુષ્યો સૂર-
સેનનીપેઠે મ્હોટો ઉદય પામે છે. ॥ ૨ ॥

તથાહિ દેવપૂજોદ્યદ્વન્ધ્યાન્ધૈર્મધુપૈર્મુહુઃ । ગીતપ્રશસ્તિરસ્તિ શ્રીબન્ધુરા બન્ધુરા પુરી ॥ ૩ ॥

અન્વય:—તથાહિ—દેવ પૂજા ઉદ્યત્ ગંધ અંધૈઃ મધુપૈઃ મુહુઃ ગીત પ્રશસ્તિઃ, શ્રી બંધુરા બંધુરા પુરી અસ્તિ. ॥ ૩ ॥

અર્થ:—તે સૂરસેનમહાસેનનું ઉદાહરણ કહે છે—જિનપૂજામાં બેહેકી રહેલી સુગંધિમાં આસક્ત થયેલા ભમરાઓ વારંવાર ગાયેલી
છે પ્રશંસા જેની, તથા લક્ષ્મીથી મનોહર થયેલી બંધુરાનામની નગરી છે. ॥ ૩ ॥

શ્રીવીરસેન ઇત્યુગ્રવીરસેનાશિરોમણિઃ । વૃત્તૈઃ પવિત્રૈરશ્યામસ્તસ્યામજનિ ભૂધવઃ ॥ ૪ ॥

અન્વય:—તસ્યાં ઉગ્ર વીર સેના શિરઃ મણિઃ, પવિત્રૈઃ વૃત્તૈઃ અશ્યામઃ શ્રી વીરસેનઃ ઇતિ ભૂધવઃ અજનિ. ॥ ૪ ॥

અર્થ:—તે નગરીમાં પ્રચંડ સુખદોના સૈન્યનો માલિક, તથા નિર્મલ આચરણોથી ઉજ્જ્વલ શ્રીવીરસેનનામનો રાજા હતો. ॥ ૪ ॥

અન્તરારિપ્રહારેષુ ધર્મકાળ્ડાદ્ભુતૌ સુતૌ । સૂરસેનમહાસેનૌ તસ્યાભૂતામુભૌ શુભૌ ॥ ૫ ॥

અન્વય:—તસ્ય અંતર અરિ પ્રહારેષુ ધર્મ કાંડ અદ્ભુતૌ, સૂરસેન મહાસેનૌ ઉભૌ શુભૌ સુતૌ અભૂતાં. ॥ ૫ ॥

અર્થ:—તે રાજાને (કષાયોરૂપી) અંતરંગ શત્રુઓને મારવામાં ધર્મરૂપી બાળોવડે આશ્ચર્ય કરાવનારા, સૂરસેન અને મહાસેનનામના

સાન્વય
ભાષાંતર
॥ ૨ ॥

सूरसेन

चरित्रं

॥ ३ ॥

वे उत्तम पुत्रो हता. ॥ ५ ॥

उपमानोपमेयत्वमभिधानाभिधेयता । रूपे च साहचर्ये च व्यचार्यत तयोर्जनैः ॥ ६ ॥

अन्वयः—तयोः रूपे च साहचर्ये च उपमान उपमेयत्वं, अभिधान अभिधेयता जनैः व्यचार्यत. ॥ ६ ॥

अर्थः—तेओना रूपमाटे तथा सहचारीपणामाटे (परस्पर) उपमा तथा उपमेयपणाने, अने अभिधान तथा अभिधेयपणाने लोको मनमां धारण करता हता. ॥ ६ ॥

दृशौ सदवलोकेषु बाहू मोहादिमर्दने । चरणौ सच्चरित्रेषु तौ धर्मस्य व्यराजताम् ॥ ७ ॥

अन्वयः—सदवलोकेषु धर्मस्य दृशौ, मोह आदि मर्दने बाहू, सत् चरित्रेषु चरणौ तौ व्यराजतां. ॥ ७ ॥

अर्थः—उत्तम कार्योने अथवा सज्जनोने जोवामां धर्मनी बन्ने आंखोसरखा, मोहआदिकनो नाश करवामां वे हाथसरखा, तथा उत्तम आचरणोमां वे पगोसरखा, ते बन्ने कुमारो शोभता हता. ॥ ७ ॥

अजायत रसज्ञायामन्येद्युः श्वयथुः पृथुः । अकस्माद्विस्मयकरो महासेनस्य दुःसहः ॥ ८ ॥

अन्वयः—अन्येद्युः महासेनस्य रसज्ञायां पृथुः, विस्मयकरः, दुःसहः श्वयथुः अकस्मात् अजायत. ॥ ८ ॥

अर्थः—एकदिवसे ते महासेनकुमारनी जिहामां, विस्तीर्ण, आश्चर्यकारक तथा न सहन थइ शके एवो सोजो अकस्मात् उत्पन्न थयो. ॥ ८ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ३ ॥

सूरसेन
चरित्रं
॥ ४ ॥

उपशान्त्यै व्यधुर्वैद्या यद्यदोषधमुच्चकैः । वदुधे तेन तेनापि जिह्वाशोफः स लोभवत् ॥ ९ ॥

अन्वयः—उपशान्त्यै वैद्याः यत् यत् औषधं उच्चकैः व्यधुः, तेन तेन अपि सः जिह्वा शोफः लोभवत् वदुधे. ॥ ९ ॥

अर्थः—तेजी शांतिमाटे वैद्योए जे जे औषध अति उद्यमथी कर्यो, ते ते औषधथी पण जिह्वानो ते सोजो लोभनीपेठे वृद्धि पाम-
वा लग्यो. ॥ ९ ॥

औषधं धर्म एवास्य युक्तमित्युक्तयस्ततः । तं वैद्या मुमुचुर्निःस्वं भुजंगं गणिका इव ॥ १० ॥

अन्वयः—अस्य औषधं धर्मः एव युक्तं, इति उक्तयः वैद्याः, गणिकाः निःस्वं भुजंगं इव, तं मुमुचुः. ॥ १० ॥

अर्थः—आनेमाटे हबे धर्मरूपी औषधज योग्य छे, एम कहीने वैद्योए, वेड्याओ जेम निर्धन आशरुने तजी दे, तेम तेने तजी दीधो. (अर्थात् वैद्यो निराश्रय इच्छा गमा.) ॥ १० ॥

क्रमेण कुथिता तस्य रसज्ञा राजजन्मनः । मक्षिकाणामनिर्वासत्रागारत्वमाययौ ॥ ११ ॥

अन्वयः—क्रमेण तस्य राज जन्मनः कुथिता रसज्ञा, मक्षिकाणां अनिर्वासत्र आगारत्वं आययौ. ॥ ११ ॥

अर्थः—अनुक्रमे ते राजपुत्रनी सडी गयेली जिह्वा, मक्षिकाओ माटे अटकावरहित दानशालापणाने प्राप्त थइ, (अर्थात् घणी मक्षिकाओ तैमै हेरान करका लागी.) ॥ ११ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ ४ ॥

सुरसेन

चरित्रं

॥ ५ ॥

उग्रदुर्गन्धभूः कान्तापितृमातृभिरप्यसौ । चण्डालपाटक इवाध्वगैर्दूरादमुच्यत ॥ १२ ॥

अन्वयः—अध्वगैः चण्डाल पाटकः इव, उग्र दुर्गन्ध भूः असौ, कान्ता पितृ मातृभिः अपि दूरात् अमुच्यत. ॥ १२ ॥

अर्थः—बटेमार्गुओ जेम कसाइवाडाने दूर छोडी दीये तेम भयंकर दुर्गन्धना स्थानरूप एवा ते राजकुमारने (तेनी) स्त्रीए तथा मातापिताए पण दूर तजी दीधो. ॥ १२ ॥

तं तथाभूतमुद्गाढ्य भ्रातृस्नेहवशंवदः । दुर्गन्धं दुःसहं जित्वा सुरसेनः समीपगः ॥ १३ ॥

रोगोऽसौ यावदस्यास्ति न किञ्चित्तावदाहरे । म्रियते यद्यनेनैष म्रियेऽनशनतस्ततः ॥ १४ ॥

इति न्यविशत भ्रातुरग्रे स दृढनिश्चयः । वीजयन्वसनान्तेन मक्षिका मुखपातिनीः ॥ १५ ॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥

अन्वयः—तथाभूतं तं उद्गाढ्य भ्रातृ स्नेह वशंवदः सुरसेनः दुःसहं दुर्गन्धं जित्वा समीपगः, ॥ १३ ॥ यावत् अस्म्य असौ रोगः अस्ति, तावत् किञ्चित् न आहरे, यदि अनेन एषः म्रियते ततः अनशनतः म्रिये, ॥ १४ ॥ इति दृढ निश्चयः सः मुख पातिनीः मक्षिकाः वसन अन्तेन वीजयन् भ्रातुः अग्रे न्यविशत. ॥ १५ ॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥

अर्थः—ए रीतनी दुर्गन्धथी तेने एकाकी पडेलो जाणीने भाइना स्नेहने वश थयेलो ते सुरसेन ते दुःसह दुर्गन्धनी दरकार कथा बिना तेनी पासेज बेसवा लाग्यो, ॥ १३ ॥ तथा ज्यांसुधी आनो आ रोग छे, त्यां सुधी मारे कइं पण खातुं नथी, अने कदाच आ रोगथी ते मरी जाय, तो मारे पण अनशन करीने मरी जवुं, ॥ १४ ॥ एवो दृढ निश्चय करीने ते मुखमां पडती माखीओने

सान्वय

भाषांतर

॥ ५ ॥

सुरसेन

चरित्रं

॥ ६ ॥

बल्लना छेढाथी उडाढतोथको भाइनी पासेज बेसी रहेवा लाग्यो. ॥ १५ ॥ त्रिभिर्विशेषकं ॥

नमस्काराख्यमन्त्रेणाभिमन्त्र्य प्रासुकं पयः । तं मुहुः स्मारयंश्चास्य सिषेच रसनामसौ ॥ १६ ॥

अन्वयः—असौ नमस्कार आख्य मंत्रेण प्रासुकं पयः अभिमन्त्र्य, मुहुः तं स्मारयन् अस्य रसनां सिषेच. ॥ १६ ॥

अर्थः—वळी ते सुरसेनकुमार नवकारनामना मंत्रथी प्रासुक जल मंत्रीने, तथा वारंवार ते नवकारमंत्रनु स्मरण करावतोथको तेनी जीह्वाने (ते जलवडे) सींचवा लाग्यो. ॥ १६ ॥

सेके सेके व्यथाशान्तिर्विशेषं समजायत । क्रमात्तस्य क्षुधार्तस्य कवले कवले यथा ॥ १७ ॥

अन्वयः—क्षुधा आर्तस्य यथा कवले कवले, (तथा) सेके सेके क्रमात् तस्य विशेषं व्यथा शान्तिः समजायत. ॥ १७ ॥

अर्थः—क्षुधाथी पीडित थयेला मनुष्यने जेम कोळीए कोळीए शांति थाय छे, तेम (ते जलना) सिंचनथी अनुक्रमे तेने विशेष प्रकारे व्याधिनी शांति थवा लागी. ॥ १७ ॥

निर्व्यथं निर्व्रणं नीरुग्निर्गन्धं च सुगन्धि च । मुहूर्तात्तन्मुखं जज्ञे क्व न धर्मः प्रभावभाक् ॥ १८ ॥

अन्वयः—मुहूर्तात् तत् मुखं निर्व्यथं, निर्व्रणं, नीरुक्, च निर्गन्धं, च सुगन्धि जज्ञे, धर्मः क्व प्रभाव भाक् न? ॥ १८ ॥

अर्थः—(एरीते) एक मुहूर्तजेटला समयमांज तेनुं मुख व्याधिरहित, चांदांरहित, निरोगी, दुर्गंधविनानुं, अने सुगंधि थयुं, केमके धर्म कयां प्रभावशाली नथी होतो? ॥ १८ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ६ ॥

સૂરસેન
ચરિત્રં
॥ ૭ ॥

ધર્મેનાસ્તઃ સ રોગઃ શ્રાગ્મુક્તો વૈદ્યગણેન યઃ । ભાનુચ્છેદ્યં તમશ્છેતું સ્વયોતાઃ ક કિલ ક્ષમાઃ ॥ ૧૯ ॥
 અન્વયઃ—યઃ વૈદ્ય ગણેન મુક્તઃ, સઃ રોગઃ શ્રાગ્ ધર્મેણ અસ્તઃ, ભાનુ ચ્છેદ્યં તમઃ છેતું કિલ સ્વયોતાઃ ક્વ ક્ષમાઃ ? ॥ ૧૯ ॥
 અર્થઃ—જે રોગને વૈદ્યોના સમૂહે તજી દીધો, તે રોગને તુરત ધર્મે નષ્ટ કર્યો, કેમકે સૂર્યથી નષ્ટ થનારાં અંધકારને છેદવાને
 સ્વરેશ્વર પતંગીયાંઓ વ્યાંથી સમર્થ થઈ શકે ? ॥ ૧૯ ॥
 રાહુમુક્તં રવિમિવ પ્રાપ્તપૂર્વચ્છવિચ્છટમ્ । તં રોગમુક્તં વોક્ષ્યાભૂલ્લોકઃ સર્વોઽપિ સોત્સવઃ ॥ ૨૦ ॥
 અન્વયઃ—રાહુ મુક્તં રવિં ઇવ, રોગ મુક્તં તં પ્રાપ્ત પૂર્વચ્છવિ ચ્છટં વોક્ષ્ય સર્વઃ અપિ લોકઃ સોત્સવઃ અભૂત્. ॥ ૨૦ ॥
 અર્થઃ—રાહુથી મુક્ત થયેલા સૂર્યનીપેઠે, રોગ રહીત થયેલા તે રાજકુમારને પૂર્વની પેઠે શરીરની (મનોહર) કાંતિવાળો જોડને સર્વ
 કોઈ મનુષ્યો આનંદિત થયા. ॥ ૨૦ ॥
 વિશેષતસ્તતસ્તારે ધર્મભારે સહોદરૌ । તૌ બભૂવતુરુદ્ધાસૌ શરદીવેન્દુભાસ્કરૌ ॥ ૨૧ ॥
 અન્વયઃ—તતઃ તૌ, સહોદરૌ, શરદિં ઇન્દુ ભાસ્કરૌ ઇવ તારે ધર્મભારે વિશેષતઃ ઉદ્ધાસૌ બભૂવતુઃ. ॥ ૨૧ ॥
 અર્થઃ—પછી તે બન્ને ભાઈઓ શરદકૃતુમાં ચંદ્ર અને સૂર્યનીપેઠે મનોહર જૈનધર્મ ધારણ કરવામાં વિશેષ પ્રકારે તેજસ્વી થયા. ॥
 શ્રીમદ્રાહુરાચાર્યોઽવધિજ્ઞાનમધિષ્ઠિતઃ । કદાપિ તત્પુરોદ્યાનં ધ્યામિવેન્દુરભૂષયત્ ॥ ૨૨ ॥

સાન્વય
ભાષાંતર
॥ ૭ ॥

सुरसेन

चरित्रं

॥ ८ ॥

अन्वयः—कदापि अवधि ज्ञानं अधिष्ठितः श्रीभद्रबाहुः आचार्यः, इन्दुः द्यां इव तत् पुर उद्यानं अभूषयत्. ॥ २२ ॥
 अर्थः—(एवामां) एक दिवसे अवधिज्ञानवाळा श्रीभद्रबाहुनामना आचार्य, चंद्र जेम आकाशने, तेम नगरीना उद्यानने विभूषित करवा लाग्या. ॥ २२ ॥

प्रदक्षिणात्रयेणोपभ्रेमतुर्नेमतुश्च तम् । उपविश्य ततो धर्मदेशनां पपतुश्च तौ ॥ २३ ॥

अन्वयः—ततः तौ तं प्रदक्षिणा त्रयेण उपभ्रेमतुः, च नेमतुः, च उपविश्य धर्मदेशनां पपतुः. ॥ २३ ॥
 अर्थः—पछी ते बन्ने भाइओए आचार्यमहाराजने त्रण प्रदक्षिणा करी, बांध्या, तथा (त्यां) बेसीने (तेमनी) धर्मदेशनानुं पान कर्युं. (अर्थात् तेमनो धर्मोपदेश सांभळ्यो.) ॥ २३ ॥

सुरसे सुरसेनेन निपीते देशनामृते । अपृच्छयत् गुरुभ्रातृरसनारोगकारणम् ॥ २४ ॥

अन्वयः—सुरसेनेन सुरसे देशना अमृते निपीते, गुरुः भ्रातृ रसना रोग कारणं अपृच्छयत्. ॥ २४ ॥
 अर्थः—(पछी) ते सुरसेने उत्तमरसवाळुं देशनारूपी अमृत पीधाबाद गुरुमहाराजने (पोताना) भाइनी जिह्वाना रोगनुं कारण पृच्छ्युं. ॥ २४ ॥

स च प्रवचनक्षीरार्णववीचीनिभं वचः । उपाददे भवद्वोद्भवक्लेशहरं गुरुः ॥ २५ ॥

अन्वयः—च सः गुरुः प्रवचन क्षीर अर्णव वीची निभं, भव दव उद्भव क्लेश हरं वचः उपाददे. ॥ २५ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ८ ॥

સુરસેન
ચરિત્રં
॥ ૯ ॥

અર્થ:-ત્યારે તે ગુરુમહારાજ આગમોરૂપી ક્ષીરસમુદ્રના મોજાં સરસું, તથા સંસારરૂપી દાવાનલથી ઉત્પન્ન થયેલાં કષ્ટને હરનારું વચન બોલ્યા કે, ॥ ૨૫ ॥

ભૂમૃષાભૂતમાદ્ભૂતપુરુહૂતપુરપ્રભમ્ । પુરં મણિપુરં નામ વિદ્યતે વિશ્વવિશ્રુતમ્ ॥ ૨૬ ॥

અન્વય:-ભૂ મૃષા ભૂતં, આદ્ભૂત પુરુહૂત પુર પ્રભં, વિશ્વ વિશ્રુતં મણિપુરં નામ પુરં વિદ્યતે. ॥ ૨૬ ॥

અર્થ:-પૃથ્વીના અલંકારસરસું, તથા ઇંદ્રની નગરીની કાંતિને ધારણ કરનારું, અને જગતમાં પ્રચલિત મણિપુર નામનું નગર છે.

તસ્મિન્કશ્મલિતારાતિવદનો મદનો ભટઃ । બભૂવ ભગવદ્ધર્મસુધામ્બુધિસુધાકરઃ ॥ ૨૭ ॥

અન્વય:-તસ્મિન્ કશ્મલિત અરાતિ વદનઃ, ભગવત્ ધર્મ સુધા અંબુધિ સુધાકરઃ મદનઃ ભટઃ બભૂવ. ॥ ૨૭ ॥

અર્થ:-તે નગરમાં જ્ઞાંત્રાં કરેલ છે શત્રુઓના મુખો જેણે, તથા જિનેશ્વરપ્રભુના ધર્મરૂપી અમૃતના મહાસાગરને (વૃદ્ધિપ્રમાદવામાં) ચંદ્રસરસો મદનનામનો સુભટ (રહેતો) હતો. ॥ ૨૭ ॥

તુલ્યાકૃતી તુલ્યશક્તો તુલ્યાર્થો તુલ્યતેજસૌ । ધીરવીરાભિધૌ તસ્ય સુતૌ જાતૌ ભુજાવિવ ॥ ૨૮ ॥

અન્વય:-તસ્ય ભુજૌ ઇવ, તુલ્ય આકૃતી, તુલ્ય શક્તી, તુલ્ય અર્થો, તુલ્ય તેજસૌ, ધીર વીર અભિધૌ સુતૌ જાતૌ. ॥ ૨૮ ॥

અર્થ:-તેના વજ્રે હાથનીપેટે, સરસા આકારવાળા, સરસાં ચલવાળા, સરસી સમૃદ્ધિવાળા, અને સરસાં તેજવાળા ધીર અને વીરનામના બે પુત્રો થયા. ॥ ૨૮ ॥

સાન્વય
ભાષાંતર
॥ ૯ ॥

मूरसेन

चरित्र

॥ १० ॥

जिनप्रवचनस्वादानन्दामन्दसुधारसौ । तौ भवाहिभुवा ग्रस्तौ न मोहविषमूर्छया ॥ २९ ॥

अन्वयः—जिन प्रवचन स्वाद आनंद अमंद सुधा रसौ तौ, भव अहि भुवा मोह विषमूर्छया न ग्रस्तौ. ॥ २९ ॥

अर्थः—जैन आगमोना स्वादना आनंदरूपी अति अमृतरसमां मग्न थयेला एवा तेओ संसाररूपी सर्पथी उत्पन्न थयेली मोहरूपी विषनी मूर्छाथी ग्रस्त थया नही. ॥ २९ ॥

कदाप्येतौ गतावात्मोद्याने ददृशतुर्मुनिम् । स्वमातुलं वसन्ताख्यं पुंवृतं पतितं भुवि ॥ ३० ॥

अन्वयः—कदापि आत्म उद्याने गतौ एतौ वसंत आख्यं स्व मातुलं मुनिं पुं वृतं भुवि पतितं ददृशतुः ॥ ३० ॥

अर्थः—एक वसन्ते पोताना बगीचामां गयेला एवा तेओ बन्नेए वसंत नामना पोताना मामा मुनिराजने पुरुषोथी बींटायेला तथा पृथ्वीपर पडेला जोया. ॥ ३० ॥

किमभूत्किमभूदेतदिति व्याकुलचेतसि । धीरेऽथ पृच्छति पुमानेकस्तत्राश्रुमुग्जगौ ॥ ३१ ॥

अन्वयः—अथ किं अभूत्? किं अभूत्? इति व्याकुल चेतसि धीरे पृच्छति, तत्र एकः पुमान् अश्रुमुग्जगौ. ॥ ३१ ॥

अर्थः—पछी (अरे!) आ शुं थयुं? शुं थयुं? एम व्याकुल हृदयथी धीरे पूछवाथी, त्यां एक माणसे आंखोमां आंसुओ लावी कष्टुं के. ॥ ३१ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ १० ॥

सूरसेन

चरित्रं

॥ ११ ॥

प्रतिमास्थमिमं साधुं दष्टवैको दुष्टपन्नगः । दुर्गे नृपापराधीव प्रविष्टोऽस्मिन्महाबिले ॥ ३२ ॥

अन्वयः—प्रतिमास्थं इमं साधुं दष्टा एकः दुष्ट पन्नगः, नृप अपराधी दुर्गे इव अस्मिन् महाबिले प्रविष्टः. ॥ ३२ ॥

अर्थः—काउसगमां उभेला आ साधुने दंश मारीने एक दुष्ट सर्प, राजानो गुन्हेगार जेम किछामां भराइ बेसे, तेम आ म्होटां बिलमां भराइ बेठो छे. ॥ ३२ ॥

अथ मातुलमोहेन क्रुधा धीरानुजोऽभ्यधात् । रे रङ्गाः किमसौ नश्यन्नहिः पापी हतो न हि ॥ ३३ ॥

अन्वयः—अथ मातुल मोहेन धीर अनुजः क्रुधा अभ्यधात्. रे रंकाः ! असौ नश्यन् पापी अहिः हि किं न हतः ? ॥ ३३ ॥

अर्थः—(त्यारे) मामाना मोहथी ते धीरना न्हाना भाइ वीरे क्रोधथी कहुं के, अरे नामर्दो ! ते नाशी जता पापी सर्पने खरेखर (तमोए) केम मारी न नाख्यो ? ॥ ३३ ॥

धीरस्तमभ्यधात्सर्पे गते जीवति कर्मतः । हहा महात्मन्किं पापं मुधा बध्नासि जिह्वया ॥ ३४ ॥

अन्वयः—धीरः तं अभ्यधात्, हहा ! महात्मन् ! कर्मतः सर्पे जीवति गते, मुधा जिह्वया पापं किं बध्नासि ? ॥ ३४ ॥

अर्थः—त्यारे धीरे तेने कहुं के, अरे ! भलामाणस ! कर्मयोगे ते सर्प जीवतो चाल्यो गयो छे, हवे फोकट जीभथी शामाटे (तुं) पाप बांधे छे ? ॥ ३४ ॥

क्रुधाभ्यधीत वीरोऽपि दुष्टे दष्टमहामुनौ । तस्मिन् हतेऽपि धर्मः स्याद्धतिवाचा क पातकम् ॥ ३५ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ ११ ॥

सूरसेन

चरित्रं

॥ १२ ॥

अन्वयः—वीरः अपि क्रुधा अभ्यधीत, दष्ट महामुनौ तस्मिन् दुष्टे हते अपि धर्मः स्यात्, इति वाचा पातकं क्व ? ॥ ३५ ॥
 अर्थः—(त्यारे) ते वीरे पण क्रोधशी कष्टुं के, जेणे (आवा) महामुनिराजने दंश मार्यो छे, एवा ते दुष्ट सर्पने मारवाथी तो धर्म
 थाय, (तेने) मारवानी फक्त वात करवाथीज वळी पाप कशां वळगी जवानुं हतुं ? ॥ ३५ ॥

क्षत्रधर्मो ह्ययं साधुपालने दुष्टनिग्रहे । इत्यसत्यं यदि ततो मज्जिह्वामेतु पातकम् ॥ ३६ ॥

अन्वयः—अत्र हि साधु पालने, दुष्ट निग्रहे क्षत्र धर्मः, इति यदि असत्यं, ततः मत् जिह्वां पातकं एतु. ॥ ३६ ॥
 अर्थः—आ जगतमां खरेखर साधुओनुं पालन करवुं, अने दुष्टोनो नाश करवो, ए क्षत्रिओनो धर्म छे, जो ते वात असत्य होय,
 तो भले मारी जिह्वाने पाप वळगी जाय. ॥ ३६ ॥

धीरस्त्वचिन्तयन्वाचं तस्यापारकृपारसः । यतीन्द्रं जीवयामास मणिमन्त्रौषधीबलात् ॥ ३७ ॥

अन्वयः—धीरः तु तस्य वाचं अचिन्तयन् अपार कृपा रसः मणि मन्त्र औषधी बलात् यति इन्द्रं जीवयामास. ॥ ३७ ॥
 अर्थः—धीरे तो तेना वचननी दरकार कर्मा विना अत्यंत कृपारसमां मग्न थडने, मणि, मन्त्र तथा औषधीओनां बलशी ते
 मुनिराजने जोवाड्या. ॥ ३७ ॥

यतीन्द्रजीवनात्प्रीतिं महानन्दस्य वर्णिकाम् । धारयन्तौ भटस्यैतौ सुतौ सर्वजनस्तुतौ ॥ ३८ ॥

पालयन्तौ शुभं धर्मं ज्वालयन्तौ च पातकम् । क्षालयन्तौ च कीर्त्या स्वं सुचिरं तौ ननन्दतुः ३९ युग्मं

सान्वय

भाषांतर

॥ १२ ॥

सुरसेन
चरित्रं
॥ १३ ॥

अन्वयः—यतींद्र जीवनात् महानंदस्य वर्णिकां प्रीतिं धारयंतौ, सर्वं जनं स्तुतौ, भटस्य एतौ सुतौ ॥ ३८ ॥ शुभं धर्मं पालयंतौ, च पातकं ज्वालयंतौ, च कीर्त्या स्वं क्षालयंतौ, तौ सुचिरं ननंदतुः. ॥ ३९ ॥ युग्मं ।

अर्थः—ते मुनिराजने जीवाडवाथी महान् आनंदना नमुनारूप प्रीतिने धारण करता, तथा सर्व लोकोशी प्रशंसा पामेला, सुभटना ते बन्ने पुत्रो, ॥ ३८ ॥ मनोहर धर्म पालताथका, तथा पापोने बालता थका, अने कीर्तिवडे पोताना आत्माने निर्मल करताथका तेओ घणा काळ सुधी समृद्धि पाम्या. ॥ ३९ ॥

धीरः क्रमेण पूर्णायुः सुरसेन भवानभूत् । अनालोचिततादृग्वाग्वोरस्त्वेष तवानुजः ॥ ४० ॥

अन्वयः—(हे) सुरसेन ! क्रमेण पूर्णायुः धीरः भवान् अभूत्, अनालोचित तादृग् वाग् वीरः तु एषः तव अनुजः ॥ ४० ॥

अर्थः—हे सुरसेन ! अनुक्रमे आयु संपूर्ण थयावाद धीरनो जीव तुं थयो, अने तेवां वचननी आलोचना नही करीने वीरनो जीव आ तारो न्हानो भाइ थयो छे. ॥ ४० ॥

असाध्यः सर्ववैद्यानामनवद्यौषधीविदाम् । सर्पप्रहतिवाक्पापाजिह्वारोगोऽस्य जातवान् ॥ ४१ ॥

अन्वयः—अनवद्य औषधी विदां सर्वं वैद्यानां असाध्यः अस्य जिह्वा रोगः सर्प प्रहतिवाक् पापात् जातवान्. ॥ ४१ ॥

अर्थः—(बळी) निर्मल औषधीओने जाणनारा एवा सर्व वैद्यो पण जेनो उपाय न करी शक्या, एवो आ महासेनने जीभनो रोग सर्पने मारवान्ना वचनना पापथी थयो हतो. ॥ ४१ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १३ ॥

સુરસેન

ચરિત્ર

॥ ૧૪ ॥

યતિસંજીવનાદેવ લબ્ધરુઘ્નભક્તલબ્ધિના । નિરાસિ રસનારોગો મહાસેનસ્ય સ ત્વયા ॥ ૪૨ ॥

અન્વય:—યતિ સંજીવનાત્ એવ લબ્ધ રુઘ્ન ભંગ લબ્ધિના ત્વયા મહાસેનસ્ય સઃ રસના રોગઃ નિરાસિ. ॥ ૪૨ ॥

અર્થ:—મુનિને જીવાડવાથીજ પ્રાપ્ત થયેલ છે રોગો મટાડવાની લબ્ધિ જેને, એવા તે મહાસેનના તે જીમસંબંધી રોગ દૂર કર્યો. ૪૨

इति ज्ञात्वा स्ववृत्तान्तं जातजातिस्मृती तदा । सुरसेनमहासेनौ भवार्तो भेजतुर्व्रतम् ॥ ४३ ॥

અન્વય:—ઇતિ સ્વ વૃત્તાંતં જ્ઞાત્વા જાત જાતિ સ્મૃતી સુરસેન મહાસેનૌ તદા ભવ આર્તો વ્રતં ભેજતુઃ. ॥ ૪૩ ॥

અર્થ:—એવીરીતનું પોતાનું વૃત્તાંત જાણીને થયેલ છે જાતિસ્મરણ જ્ઞાન જેઓને, એવા તે સુરસેન અને મહાસેને તેજ વચ્ચે સંસારથી વૈરાગ્ય પમીને દીક્ષા લીધી. ॥ ૪૩ ॥

व्रतं व्रततिवत्सिक्त्वा तौ चारुचरितामृतैः ॥ धर्मेप्रसूनजं मुक्तिफलं कालादवापतुः ॥ ४४ ॥

અન્વય:—તૌ વ્રતતિવત્ વ્રતં ચારુ ચરિત અમૃતૈઃ સિક્ત્વા કાલાત્ ધર્મે પ્રસૂનજં મુક્તિ ફલં અવાપતુઃ. ॥ ૪૪ ॥

અર્થ:—પછી તેઓ બન્ને વેલડીનીપેઠે તે ચારિત્રને મનોહર આચરણોરૂપી અમૃતવડે સીંચીને, સમય આવ્યે ધર્મરૂપો પુષ્પમાંથી ઉત્પન્ન થયેલાં મુક્તિરૂપી ફલને પ્રાપ્ત થયા. ॥ ૪૪ ॥

सुरसेनमहासेनदृष्टान्तेनामुना जनाः । अनर्थदण्डं दुःखौघहेतुं त्यजत दूरतः ॥ ४५ ॥

સાન્વય

ભાષાંતર

॥ ૧૪ ॥

—हे लोको! आ सुरसेन तथा महासेनना दृष्टांतथी दुःखोना समूहना कारणरूप अनर्थदंडने दूरथीज तजी आपो ? ॥ ४५ ॥

॥ एरीते अनर्थदंड व्रतना संबंधमां सुरसेन महासेननी कथा कही. ॥

॥ इति अनर्थदंडविरमणव्रतमाहात्म्योपदर्शने सुरसेनमहासेनचरित्रं समाप्तं ॥ श्रीरस्तु ॥

आ चरित्र श्रीवासुपूज्यचरित्रनामनामहाकाव्यमांथी स्वपरनाश्रेयने माटे तेना अन्वय तथा
गुजरातो भाषांतर करो जामनगर निवासी पंडित श्रावक हीरालाल हंसराजे पोताना
श्रीजैनभास्करोदय प्रीन्टींग प्रेसमां छापी प्रसिद्ध कर्युं छे ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ इति श्रीसुरसेनमहासेनचरित्रं समाप्तम् ॥